

[Arne Melchior]

Det skal blive kort, for det er kun en markering, men jeg må have lov til for 16. gang i løbet af 5 år at oplyse tinget om, at vi fremturer i den uretfærdighed, at bøger, som har mere end én forfatter, ikke udløser biblioteksafgift, altså honorar for udført arbejde til de pågældende.

Nu har jeg i årevis af skiftende kulturministre hørt, at det ordner vi næste gang og næste gang og næste gang, og den omstændighed, at selve hovedloven, biblioteksloven, ikke kommer igennem i denne samling, kan altså ikke berettige os til dette helt klare snyderi over for mennesker, der har præsteret mindst det samme og måske mere arbejde end eneforfatteren af en bog. Der er mange lødige værker, som netop har flere forfattere, ligesom der kan være tegnere, fotografer og andre med i spillet, og de får nul kroner og nul øre. Man kan lande på månen og via EDB-anlæg fremtrylle de vanskeligste oplysninger på ingen tid, men vi kan ikke få smølet os færdige med denne sag. Jeg ved, det ikke er nogen stor sag for os, men for dem, det angår, er den stor, og derfor skal lejligheden ikke være forsømt til endnu en gang at sige, at den går ikke, vi kan ikke være det bekendt.

Ingerlise Koefoed (SF):

Ved førstebehandlingen af lovforslaget om biblioteksafgiften havde jeg et par indvendinger.

For det første indvendte jeg, at den graduering af vederlaget, som var indbygget i forslaget, ikke var god nok, fordi den, hvis den blev gennemført, ville betyde, at en del forfattere, der var nået så vidt, at de lige kunne leve af deres forfatterskab på grund af den biblioteksafgift, de fik, plus de honorarer, de får, ikke længere kunne gøre det.

For det andet gjorde jeg vrøvl over, at der stadig kun kunne fås biblioteksafgift for værker i bogform, at man altså var i den mærkværdige situation, at en komponist for de noder, han havde stående i et folkebibliotek, kunne få biblioteksafgift, mens han ikke ville kunne få noget for de grammofonplader eller musikbånd, han måtte have stående i folkebibliotekerne.

For det tredje gjorde jeg, ligesom hr. Arne Melchior lige før, vrøvl over, at man ikke havde fået løst problemet med medforfattere.

Man vil stadig væk kun kunne give biblioteksafgift til én ophavsmand til hvert værk.

Så må man spørge: hvad er der sket med disse ting ved de ændringsforslag, som nu er stillet af ministeren, og som vel nok må siges at være inspireret af forhandlingerne i udvalget? Der er sket det ene, at gradueringen er blevet ændret, at der i loven er indbygget en meget bedre graduering, sådan at alle forfattere, der har op til 50.000–60.000 bind stående i folkebibliotekerne, i folkeskolens biblioteker og på folkebibliotekernes depotbibliotek, vil få mere for deres bøger, når dette lovforslag er gennemført, end de får i dag. Til gengæld må man så beklage, at de andre problemer, som jeg havde fremme før, og hvoraf hr. Arne Melchior også rejste ét lige før her fra talerstolen, stadig væk ikke har kunnet løses. Der ligger nogle teknisk-administrative vanskeligheder i spørgsmålet om at give medforfattere penge for deres bøger. Der ligger sandsynligvis nogle andre vanskeligheder med at kunne give andre ophavs-mænd til andre materialer end bøger biblioteksafgift. Det sidste har jeg nok lidt svært ved at forstå, men jeg har altså forstået, at det er sådan.

Det har været meget vigtigt for os, at der i hvert fald i loven ligger en forbedring af forfatternes kår, og derfor har vi ikke syntes, at vi her og nu kunne sige, at vi ikke ville gå med til denne lov, men vi har bedt om, at der i betænkningen bliver indbygget, at den dag der er lovhjæmmel for at give flere forfattere til samme værk og komponister og billedkunstnere, hvis værker findes i anden form end bogform, en afgift, skal ministeren også have klarlagt, hvordan det rent teknisk kan lade sig gøre at give de mennesker de penge, som de helt naturligt må have krav på.

Forfatterforeningen har jo under udvalgsbehandlingen, ja, endda før vi startede på udvalgsbehandlingen, talt om, at man ønskede at få hele spørgsmålet om biblioteksafgift ændret fra at være et vederlagsspørgsmål til at være et ophavsretligt spørgsmål. Personlig er jeg ikke sikker på, at det vil være nogen god idé, men det er ikke mig, der skal tage stilling til det, i hvert fald ikke i dag. Der er sket det, at man for at imødekomme dette naturlige krav fra forfatterne i betænkningen har skrevet, at ministeren vil opfordre ophavsretsudvalget til at tage sagen op og udar-